

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Jany Volkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **L. Ch.**, narozený dne X
trvale bytem O. 131, X O., Slovenská republika
zastoupený advokátkou Mgr. et Mgr. Lenkou Mohylovou
sídlem Legionářská 1319/10, 779 00 Olomouc

proti
žalované: **Univerzita Palackého v Olomouci**
sídlem Křížkovského 511/8, 771 47 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 3. 2019, č. j. UPOL-58391/9410-2019, ve věci
ukončení studia,

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě brojil žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 3. 2019, č. j. UPOL-58391/9410-2019, kterým žalovaná zamítla odvolání žalobce a

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

potvrdila rozhodnutí děkana Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, prof. MUDr. M. K., Ph.D. (dále jen „správní orgán I. stupně“ či „správní orgán“), ze dne 28. 1. 2019, č. j. UPOL-18903/1940-2019, kterým správní orgán I. stupně podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysokých školách“), rozhodl o ukončení studia žalobce v prezenční formě magisterského studijního programu Zubní lékařství M5111, oboru Zubní lékařství ZUB, na Lékařské fakultě Univerzity Palackého v Olomouci.

2. Žalobce navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc žalované vrátil k dalšímu řízení. Namítal, že žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu a toto rozhodnutí potvrdila, přestože v řízení před správním orgánem I. stupně došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem. Samotné porušení ustanovení o řízení pak žalobce spatřuje v tom, že mu dle jeho názoru nebylo umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 4 správního řádu (*zřejmě dle odst. 3, pozn. krajského soudu*), neboť mu nebyla před vydáním prvostupňového rozhodnutí doručena výzva ve smyslu ust. § 68 odst. 3 zákona o vysokých školách, respektive tato výzva nebyla učiněna zákonem předvídaným způsobem. Správní orgán tak nepostupoval v souladu s § 36 odst. 3 s. ř. a žalobce tak nemohl uplatnit své procesní právo ve smyslu § 36 odst. 1 s. ř., tedy navrhopvat případné doplnění důkazů až do vydání rozhodnutí. Žalovaná se ve svém rozhodnutí dle názoru žalobce zabývá toliko zpřístupněním výzvy k vyjádření se k podkladům rozhodnutí v elektronickém informačním systému UP, respektive opakuje, že výzva byla zákonem předvídaným způsobem doručena, přičemž v této souvislosti odkazuje na § 69a odst. 3 zákona o vysokých školách, který se ovšem nevztahuje na doručování vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Závěr žalované, že správní orgán I. stupně učinil výzvu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, pak dle názoru žalobce nemá oporu ve spisu. Žalobce dále konstatoval, že se o tvrzené výzvě k vyjádření se k podkladům rozhodnutí dozvěděl až z rozhodnutí správního orgánu I. stupně, přičemž v době, kdy se žalobce seznamoval s obsahem spisu, v něm nebyly založeny žádné listiny nasvědčující tomu, že by byla učiněna jakákoliv výzva ve smyslu § 68 odst. 3 zákona o vysokých školách. Žalobce byl dne 18. 2. 2019 odkázán studijní referentkou na elektronický informační systém UP, kdy v jeho studijním spisu č. X nebyla tvrzená výzva v jakékoliv podobě založena. Žalobce dle jeho tvrzení nemá do tohoto systému přístup. I přes e-mailovou žádost ze dne 18. 2. 2019 mu pak mělo být odepřeno právo seznámit se s důkazem o tvrzeném doručení výzvy. K založení výzvy do správního spisu mělo dojít až dodatečně. Rovněž tato výzva pak vykazovala nedostatky, neboť v rozporu s § 5 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 297/2016 Sb.“) neobsahuje kvalifikovaný elektronický podpis, nýbrž pouze ručně psaný podpis. V takovém případě by pak bylo nutné listinu konvertovat do elektronické podoby, k čemuž ovšem také dle obsahu spisu nedošlo.
3. K prokázání tvrzených skutečností žalobce navrhl provést důkaz obsahem správního spisu, zejména tvrzenou výzvou datovanou 10. 1. 2019, kterou k žalobě připojil. Součástí žaloby byl rovněž přehled e-mailové korespondence žalobce se studijní referentkou a se správcí počítačové sítě a naskenovaná stránka z webového rozhraní, obsahující přehled dokumentů pro studium studenta os. č. X.

4. Žalovaná se k žalobě vyjádřila podáním ze dne 16. 8. 2019, kdy navrhla, aby krajský soud žalobu zamítl. Uvedla, že zveřejnění výzvy prostřednictvím elektronického informačního systému má podklad v § 68 odst. 3 a § 69a zákona o vysokých školách a jako takové vyvolává stejné účinky, jako jiné zákonem aprobované způsoby doručování. Skutečnost, že se žalobce o zveřejnění výzvy nedozvěděl, pak nemůže být přičítána k tíži žalované, ale toliko žalobce, neboť o doručování elektronickým informačním systémem byli studenti vyrozuměni, přičemž webové rozhraní, prostřednictvím kterého měla být výzva doručena, je zcela běžně využíváno k přihlašování ke zkouškám či k zápisu předmětů. Žalobce se tak musel do systému v průběhu studia nescetněkrát přihlašovat, neboť bez toho fakticky nelze realizovat studium. Žalovaná v tomto ohledu doplnila, že přístup do systému má každý student, přičemž z přehledu přihlášení studenta na zkoušky vyplývá, že se žalobce do systému přihlašoval opakovaně v průběhu celého studia, není tedy pravdou, že by do systému neměl přístup. Pokud se mu z jakéhokoliv důvodu nepodařilo do systému přihlásit a s výzvou se seznámit, bylo opět na něm, aby tuto situaci začal z vlastní iniciativy řešit. Pokud jde o doručování prostřednictvím elektronického informačního systému UP, pak toto probíhá tak, že první den dojde k nahrání dokumentu do systému, druhý den je dokument zpřístupněn studentovi a třetí den se v souladu s § 69a odst. 3 zákona o vysokých školách považuje za doručení. Žalovaná v této souvislosti uvedla, že dle obsahu spisu byla výzva k seznámení se s podklady vyhotovena dne 10. 1. 2019, stejného dne byla založena do spisu a rovněž nahrána do elektronického informačního systému. Ke zpřístupnění došlo dne 11. 1. 2019, k doručení pak dne 12. 1. 2019. K námitce nedostatku formálních náležitostí výzvy žalovaná uvedla, že § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ani zákon o vysokých školách nepředepisují formální náležitosti výzvy. Podstatná je dle žalované pouze skutečnost, zda je pro žalobce z výzvy seznatelné, že má možnost vyjádřit se k podkladům, které jsou úplné. V tomto směru odkázala na rozhodnutí zdejšího soudu č. j. 65 A 65/2017-38.
5. Žalovaná navrhla k prokázání okamžiku zveřejnění výzvy v systému provést důkaz listinou – „printscreenem“ z elektronického informačního systému studenta os. č. X, k doložení přístupu žalobce do systému předložila přehled přihlášení na zkoušky z elektronického informačního systému UP studenta os. č. X.
6. Žalobce na vyjádření žalované zareagoval podáním ze dne 17. 9. 2019, v němž uvedl, že nerozporuje, že měl jako student přístup do elektronického systému žalované. Dále podotkl, že skutečnost, že výzva nemusí být učiněna formou usnesení, neznamená, že se nejedná o úkon správního orgánu učiněný v elektronické formě. Žalovaná dle názoru žalobce zcela opomíjí ust. § 154 správního řádu, dle kterého se na všechny úkony podle části čtvrté správního řádu použije mimo jiné ust. § 15 odst. 1 správního řádu. Žalovaná dále dle názoru žalobce žádným způsobem nerozporovala tvrzení žalobce, že výzva nebyla ke dni 18. 2. 2019 založena ve správním spisu. Pokud jde o její doručení, pak je dle žalobce na žalované, aby prokázala její zveřejnění a doručení. Z obsahu spisu tyto skutečnosti ovšem zjistit nelze.
7. K replice žalobce se žalovaná vyjádřila podáním ze dne 19. 9. 2019, ve kterém mimo jiné uvedla, že systém, ve kterém se studenti zapisují na zkoušky, je tentýž systém, ve kterém jsou jim doručovány písemnosti. Pokud měl tedy žalobce do systému přístup, mohl se seznámit rovněž s výzvou k seznámení se s podklady. K tvrzení žalobce týkajícího se dodatečného vložení výzvy do správního spisu žalovaná uvedla, že tato byla vyhotovena

dne 10. 1. 2019, téhož dne byla založena do spisu a nahrána do systému. Musela být tedy ve spisu založena i dne 18. 2. 2019.

8. Žalobce při ústním jednání soudu navrhl provést k důkazu vyjádření účastníka, případně jeho maminky, a výslech p. L.
9. Z obsahu správního spisu bylo ve vztahu k posuzované věci zjištěno následující:
10. Rozhodnutím ze dne 28. 1. 2019, č. j. UPOL-18903/1940-2019 správní orgán I. stupně podle § 56 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 68 odst. 1 písm. g) zákona o vysokých školách ukončil studium žalobce v prezenční formě magisterského studijního programu Zubní lékařství M5111, oboru Zubní lékařství ZUB, uskutečňovaného na Lékařské fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, neboť tento nesplnil požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 6. 2. 2019.
11. Dle záznamu o seznámení se s podklady ze dne 18. 2. 2019 se žalobce tohoto dne dostavil na studijní oddělení za účelem seznámení se s materiály obsaženými v jeho studijním spisu os. č. X.
12. Proti shora označenému rozhodnutí podal žalobce dne 6. 3. 2019 odvolání, ve kterém namítal, že se nemohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí, neboť mu nebyla doručena výzva ve smyslu § 68 odst. 3 zákona o vysokých školách. V této souvislosti žalobce odkázal na § 19 odst. 9 správního řádu. O výzvě se dozvěděl až z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, samotnou výzvu pak obdržel osobně až dne 18. 2. 2019.
13. Žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 21. 3. 2019, č. j. UPOL-58391/9410-2019, odvolání zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. V odůvodnění konstatovala, že námitka žalobce stran aplikace § 19 odst. 9 správního řádu je lichá, neboť ust. § 56 odst. 1 písm. g) a § 68 odst. 3 zákona o vysokých školách ve spojení se Statutem UP obsahují zvláštní úpravu, která komplexně upravuje proces doručování. Upozornila, že výzva je v souladu s § 69a odst. 3 zákona o vysokých školách považována za doručenou prvním dnem následujícím po zveřejnění výzvy studentovi v elektronickém informačním systému. Jelikož výzva byla v uvedeném případě vyhotovena dne 10. 1. 2019 a následujícího dne zveřejněna v systému, za doručenou se považuje dne 12. 1. 2019. Na základě těchto skutečností žalovaná dospěla k závěru, že výzva žalobci řádně doručena byla a jde tak pouze k jeho tíži, že se s ní včas neseznámil.
14. Součástí správního spisu byla rovněž kopie výzvy k vyjádření se k podkladům ze dne 10. 1. 2019, č. j. UPOL-4631/1940-2019, jejímž obsahem bylo mimo jiné sdělení správního orgánu I. stupně, že se žalobce může seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí ve lhůtě 7 dnů od jeho oznámení. Výzva obsahovala razítko Univerzity Palackého a ručně psaný podpis děkana fakulty.
15. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Podle ustanovení § 68 odst. 1 písm. g) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách (dále jen „zákon o vysokých školách“), vysoká škola rozhoduje o právech a povinnostech studenta ve věci nesplnění požadavků podle § 56 odst. 1 písm. b).

17. Podle ustanovení § 68 odst. 3 zákona o vysokých školách vydání rozhodnutí je prvním úkonem vysoké školy v řízení ve věcech uvedených v písmenech c) a e), pokud jsou v souladu s vnitřním předpisem vysoké školy nebo fakulty zahájena z moci úřední, a ve věcech uvedených v odstavci 1 písm. f). Učinění výzvy vyjádřit se k podkladům rozhodnutí je prvním úkonem vysoké školy ve věcech podle odstavce 1 písm. g), přičemž vysoká škola může výzvu učinit prostřednictvím elektronického informačního systému vysoké školy.
18. Podle § 36 odst. 1 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, jsou účastníci oprávněni navrhopat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí; správní orgán může usnesením prohlásit, dokdy mohou účastníci činit své návrhy.
19. Podle ustanovení § 36 odst. 3 věty první správního řádu, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.
20. Krajský soud shrnuje, že žalobce ve své žalobě toliko namítal procesní vadu, a to nedoručení výzvy podle § 68 odst. 3 zákona o vysokých školách, čímž mělo dle jeho tvrzení dojít k porušení jeho procesního práva ve smyslu § 36 odst. 1, 3 správního řádu a to případně navrhopat důkazy až do doby vydání rozhodnutí a možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.
21. Krajský soud konstatuje, že podle ustálené judikatury správních soudů může důvodně namítaná procesní vada vést ke zrušení správního rozhodnutí jen v případě, že mohla mít vliv na zákonnost takového rozhodnutí (k tomu srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 6 A 12/2001 - 51, č. 23/2003 Sb. NSS, a ze dne 8. 2. 2007, č. j. 2 Afs 93/2006-75, dostupné na www.nssoud.cz). Ve vztahu přímo k porušení § 36 odst. 3 správního řádu, jehož smyslem je poskytnout účastníku správního řízení možnost prezentovat správnímu orgánu své stanovisko k důkazním prostředkům, které správní orgán shromáždil ve správním řízení, takový závěr učinil Nejvyšší správní soud např. již v rozsudku ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009-243. Jak uvedl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 29. 6. 2011, č. j. 8 As 28/2011-78, není totiž důvod rušit rozhodnutí v situaci, kdy je zřejmé, že správní orgán by po odstranění vytýkané vady vydal v dalším řízení rozhodnutí v zásadě shodné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2011, čj. 2 As 80/2010 - 49). Taková námitka je tudíž důvodná pouze tehdy, pokud by žalobce konkretizoval, jak mohla tato vada ovlivnit výsledek správního řízení a v čem tedy spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí (srov. přiměřeně rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 - 58, č. 835/2006 Sb. NSS). Pro úspěšnost dané námítky je tedy nezbytné, aby žalobce upřesnil podklady, jež neměl k dispozici, a jakým způsobem takové pochybení správního orgánu mohlo ovlivnit vydané meritorní rozhodnutí. Jinak řečeno, žalobce musí popsat, co by se změnilo v případě, kdyby k takové procesní vadě nedošlo.
22. V nyní posuzovaném případě však jakákoli taková konkrétní tvrzení ze strany žalobce chybí. Žalobce pouze, jak v žalobě tak následných podáních, popisuje důvody, pro které má za to, že mu výzva nebyla řádně doručena. Žalobce vůbec neuvádí, jak konkrétně jej uvedený postup správního orgánu zkrátil na jeho právech. Netvrdí např., že měl podklady, které hodlal předložit, jež by ostatní podklady zpochybnil apod. Naopak v žalobě ve vztahu k porušení § 36 odst. 1 správního řádu sám výslovně toliko uvádí, že nemohl

uplatnit právo navrhopvat případně doplnění důkazů. I v této souvislosti tak setrvává v obecné rovině tvrzení. Je to však žalobce, kdo má tvrdit a dokládat, jak se nerespektování § 36 odst. 3 správního řádu konkrétně dotklo jeho práv (obdobně viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2019, č. j. 9 A 46/2017-47).

23. Za této situace se krajský soud vůbec nezabýval tím, zda k namítané procesní vadě došlo a zamítl důkazní návrhy žalobce i žalované, neboť i pokud by tato procesní vada byla krajským soudem zjištěna, nevedla by z výše uvedených důvodů ke zrušení rozhodnutí žalované.
24. Jelikož krajský soud neshledal žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšná žalovaná náhradu nákladů řízení nepožadovala.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 28. ledna 2020

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu